

обеспечение возлагается на структуры еврорегионов и областные органы самоуправления; сайты местных медиа, местные ресурсные центры, которые обеспечивают локальный уровень.

Ключевые слова: информационное обеспечение, трансграничное сотрудничество, сайт, еврорегион.

Karpchuk Nataliya. Information Support of Ukraine and Romania Cross Border Cooperation. The article focuses on the information support of the Ukraine and Romania cross border cooperation. The information support is directed to ensuring efficient information exchange between CBC subjects and participants, to informing business circles and citizens about CBC directions and results, to providing the feedback. The levels of the information support are studied, namely, the international level composed of information centers, sites of Embassies and joint programs; the state level is represented by the Ministries for Foreign Affairs sites; on the regional level the information support rests on euroregion structures and regional self-government bodies; local media sites, local resource centers constitute the local level.

Key words: information support, cross border cooperation, site, euroregion.

Стаття надійшла до редколегії
08.09.2014 р.

УДК 327

Руслан Ємінов

Суперечності та перспективи стратегічних відносин Сполучених Штатів Америки та Європейського Союзу

У статті розглянуто ключові аспекти американо-європейської співпраці з питань, які уособлюють політичний та економічний рівні інтеграції в бік створення потужного, майже монолітного «Трансатлантичного кластеру» на протигагу нинішнім трендам глобального поділу політико-економічних процесів. Здійснено ретельний аналіз «практичності» цих стосунків.

Ключові слова: американо-європейська співпраця, «Кластерне протистояння», «Трансатлантичний кластер», інтенсифікація глобальних процесів.

Постанова наукової проблеми та її значення. Вагомість партнерського тандему між США та ЄС дуже велика з багатьох питань, ключовими з яких є економічні відносини та їх вплив на решту країн світу, а також питань, пов'язаних із геополітичними процесами у Європі та світі, завдяки інтенсивній участі обох сторін. Наприклад, для загального уявлення масштабів економічної співпраці між США та ЄС достатньо буде навести той факт, що, за даними 2000–2009 рр., навіть на усі країни БРІКС склали лише 7 % прямих іноземних інвестицій із США до Євросоюзу, тоді як лише одна Німеччина є п'ятою за обсягами товарообігу та інвестицій із США до цієї країни [3]. Разом США та ЄС складають половину світового валового внутрішнього продукту та є третіми за загальними обсягами торгівлі. Обсяг двостороннього товарообігу, за даними Європейської Комісії, становить понад 700 млрд євро. Фонд двосторонньої інвестиційної активності – 2,394 трлн євро, відповідно [4]. Це найвагоміші показники у світі, що неодмінно впливає на клімат фінансово-економічної ситуації в глобалізованому світі та вимагає більш-менш очікуваної та прозорої політики у двосторонніх відносинах. **Актуальність** та потреба дослідження проблеми американо-європейського зближення полягає насамперед у наявності досить активної фази глобалізаційних процесів у світі, які на разі проявляються у формуванні потужної гео економічної арени для протистояння за вплив і контроль над джерелами фінансового, енергетичного та врешті-решт політичного впливу. Саме в цьому контексті актуальним постає питання американо-європейського зближення у форматі потужного інтеграційного Трансатлантичного Союзу для розбудови спільних проектів *pooling and sharing*, аби досягти більш продуктивного розвитку перед новим обличчям глобалізаційних процесів XXI ст. Не менш актуальною складовою частиною цього союзу є також безпековий аспект, спрямований на зміцнення коаліції американо-європейської дипломатії в протигагу політиці Росії, Китаю, Бразилії, рішення яких у світлі останніх подій у Єгипті, Тунісі, Лівії, Сирії були протилежними. Саме геополітичний

поділ між Трансатлантичним політичним союзом в особі США та ЄС та країнами групи БРІКС ставить межу доцільності робити припущення щодо подальшої ескалації цього поділу в економічному, фінансовому, енергетичному та політичному аспектах.

Аналіз досліджень цієї проблеми. Серед значної кількості досліджень, присвячених аспектам американо-європейських відносин, є багато таких, які висвітлюють загальний контекст стану та перспектив цих відносин. Однак небагато досліджень бере до уваги практичність такого стану речей з тим, аби описати не лише загальний стан, у хронологічному розрізі американо-європейських відносин, а зафіксувати реальні тренди із цілого блоку питань (економічних, енергетичних, політичних), які зрештою і уособлюють практичність, єдність та міцність американо-європейського партнерства, зокрема з безпекових питань. Особливої уваги заслуговують роботи Д. М. Лакішина, С. Л. Савіна, О. М. Шарова, С. В. Мариніної, Н. А. Навроцької, В. С. Лук'янова, І. Максименко, В. Каспрука, А. І. Шевцова, Г. І. Мернікова. Вагомий внесок у дослідження цієї проблематики зробили зарубіжні науковці Андре Сапир, Гері Хафбауер, Антоніо Ролдан.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. Слід зазначити, що найбільш активна фаза двосторонньої економічної співпраці відбувається саме сьогодні. На протигагу застереженням окремих політиків, у межах двосторонньої кооперації все ж удалося на останній зустрічі Трансатлантичної економічної ради в листопаді 2011 р. ухвалити довгоочікувану програму малих і середніх підприємств (*Small and Medium Enterprises (SMEs)*) [13], яка є новою передумовою для подолання наявних перешкод у торговельно-економічній співпраці. Як частина цього, станом на сьогодні 2011 р. ухвалено Меморандум про взаєморозуміння між достатньо потужними установами з боку обох сторін: Європейської комісії з торгівлі та підприємництва (*European Commission's Trade and Enterprise*) та між Офісом Торговельного представництва США (*USTR*) й Адміністрації малого підприємництва (*SBA*).

Щоб усвідомити важливість цього питання, достатньо окреслити декілька позицій цього Меморандуму. По-перше, він спрощує систему доступу до фінансових джерел початкових і середніх підприємств через створення спільних, накопичувальних фондів (*Crowd-funding*) [13]. Цей напрям у контексті двосторонньої взаємодії дуже важливий, тому що регулює і більшою мірою закладає порядок взаємодії між американською та європейською, місцевими владними установами й суб'єктами малого та середнього підприємництва стосовно і американських, і європейських компаній у частині доступу до інформації та інновацій щодо надання фінансових послуг компаніям.

Хоча, на нашу думку, на неофіційному рівні сторони намагатимуться посилити свої фінансові можливості у сфері більш конкурентної конвертації долара та євро, які на разі стикаються з величезними труднощами.

Звичайно подібне становище відчутно послабляє позиції і США, і ЄС в конкуренції власних валютних систем у конвертації та обслугованні міжнародної торгівлі. Але, водночас, світові, глобалізаційні тренди схилиються до того, що порядок денний із питань монетарної політики на перший план виводить актуальність загальної системи світової фінансової безпеки, яка досить хитка через відчутний вплив найпотужніших гравців глобальної економіки (БРІКС, США, ЄС, Японії). Тому, на наше переконання, діалог між США та ЄС буде посилюватись і далі, на фоні дедалі гучніших заяв лідерів Бразилії (президента Dilma Rousseff та міністра фінансів Guido Mantega) [10] які передовсім свідчать про валютні суперечності американської валюти з економічними показниками країн БРІКС, які на разі відчувають інфляцію через т. зв. спекулятивні дії ФРС [7], тобто послаблення національного курсу є метою покращення економічних показників. Незважаючи на найпотужніші економічні показники США та ЄС, європейська валюта стабільна щодо долара, та це не позначається на показниках торговельно-економічної співпраці між США та ЄС, тоді як вплив з боку країн БРІКС, як було зазначено, посилюється. Насамперед це стосується Бразилії, Китаю, Південної Кореї, Японії, економіки яких здебільшого експортно залежні [7]. Наприклад, нещодавно у звіті перед Комітетом економічних справ сенату міністр фінансів Бразилії Монтега, наголосивши на безпрецедентному рості інфляції 4,76 %, яка є безперечним результатом дій ФРС, наголосив на потребі стимулювання аграрної промисловості та наданні кредитів під 6 % терміном погашення 720 днів [16]. У стратегічній перспективі це неодмінно вказує на механізм диверсифікації нової, більш амбітної політики «торговельно-експортної експансії» на світові ринки.

Інакше кажучи, на фоні цих перспектив та об'єктивного факту щораз більшого економічного впливу країн-групи БРІКС на світові економічні процеси, торговельно-економічне партнерство США

та ЄС буде посилюватись, що, до речі, засвідчує дуже важливий пункт в історії двосторонніх економічних відносин, який відзначився 2012 р., – це інкорпорація двох, дуже впливових установ євро-американської бізнес ради (*European-American Business Council*) та Трансатлантичного бізнес діалогу (*Transatlantic Business Dialog*) [8]. На базі цього об'єднання вже створено новітню платформу двосторонньої, більш гнучкої та плідної співпраці між бізнесовими та корпоративними колами з обох сторін – Трансатлантичної бізнесової ради (*Transatlantic Business Council*) [8], яка, за даними розрахунків, має перспективу на понад 200 млрд дол. для американського та європейського бізнесового клімату. Величезна важливість цієї структури в контексті двостороннього діалогу полягає в тому, що цей формат створює умови для понад 90 найпотужніших «інсайдерських» американських і європейських компаній на близько 15 млн робочих місць та оборотом товарів та послуг на 2 млрд дол. на день, що є найбільшим показником у світі [8]. Звичайне, подібне об'єднання матиме результати не лише об'єктивних економічних переваг, а й надасть американській та європейській валютам більш змістовне, товарне співвідношення на противагу аналогічним діям країн БРІКС, які, до речі, на індійському саміті принципово підняли питання перегляду формули розрахунків квот у капіталі МВФ, процес перегляду якого завершився 2013 р. [1]. Інакше кажучи, на нашу думку американо-європейські економічні взаємовідношення приречені на те, щоб посилювати свої партнерські зв'язки, перед обличчям нового розподілу «геоекономічної архітектури» глобалізованого світу, в якому все виразніше відчувуються елементи нової «кластерної війни» між країнами групи БРІКС та «Трансатлантичною спільнотою». Дуже цікавою в цьому контексті є думка російського вченого Якова Міркіна, який вважає, що фактично формується багаторівнева система регулювання та перерозподілу ресурсів у мережі світових фінансів, що, на думку експерта, передовсім призведе до вільних курсів валют насамперед країн БРІКС через масштабну кредитну політику, через уникання долара та меншою мірою євро.

Саме тому сучасний рівень торговельно-економічної співпраці між США та ЄС має за мету створення потужного «Трансатлантичного економічного кластеру» зі спільним, найпотужнішим ринком, обіг товарами й послугами якої, лише за даними 2010 р., становив 1,5 трлн дол. [2]. Зважаючи на це, можна стверджувати: амбітні плани щодо створення цього «Трансатлантичного економічного кластеру» вже на вирішальній стадії та буде достатньо вагомим підґрунтям і для економічної, і політичної єдності ЄС та США. У цьому контексті достатньо доречною є заява одного з керівників Євро-американської бізнесової ради (ЕАВС), представника США в раді Стю Ейзенштата (*Stu Eizenstat*) [8], який наголосив, що це дуже значне історичне злиття обох суб'єктів матиме й політичне значення в контексті стратегічних рішень порядку денного і для США, і для Євросоюзу. Аналогічне сподівання щодо самої тісної співпраці та кооперації у двосторонніх зв'язках висловив інший співкерівник ЕАВС, представник Євросоюзу в цій раді Уго Пеймен [8].

Окреслюючи всі риси економічної співпраці між ЄС та США, крім суто економічних переваг, цілком логічно постає питання міцності подальших політичних зв'язків між сторонами, на базі не лише концентрації інтересів просування та лобювання вигідності, формули створення найтіснішої кооперації в інвестиціях і торговельно-економічних відносинах, а й у поглядах на світ геополітичної реальності з багатьох проблемних питань сучасності. Серед актуальних проблем у системі двосторонніх зв'язків можна виділити: питання щодо подальшої перспективи відносин у контексті поглядів на роль НАТО в системі геополітичних реалій сьогодення, яке після Лісабонського саміту 2010 р. вийшло на якісно вищий рівень у двосторонній співпраці. Слід наголосити, що до цього моменту Афганістан як зона іноземного втручання завжди викликала розбіжності в доцільності силового розв'язання цієї проблеми. У тексті Лісабонського саміту вперше ухвалено Стратегічну концепцію, яка щодо мандату ISAF передбачає узгоджені з боку НАТО і ЄС строки передачі повноважень та відповідальності за стабільність у країні, військовим силам Афганістану, який має відбуватись у дві фази – 2010-го й 2014 р. [6]. Аналогічна ситуація складається і на іншому фронті в частині спільних та узгоджених дій, за формулою Лісабонського саміту на Балканах та щодо подальшого просування мандату ООН KFOR, яке діє в Косові на підставі резолюції Ради Безпеки ООН 1244 щодо підтримання миру та багатонаціонального середовища. Що ж до присутності Євросоюзу в цій місії можна відзначити політику ЄС із забезпечення «Верховенства Закону у Косово» (*European Union Rule of Law Mission in Kosovo (EULEX)*) [6]. Цей план співпраці з Внутрішніми силами Косово, які створювались згідно з рішенням та процедурами НАТО, забезпечують достатньо міцну коаліцію потужної та узгодженої сили в особі Євросоюзу та НАТО, які, вочевидь, будуть і далі виступати в

тандемі спільної, дипломатичної лінії та щодо ухвалення резолюцій у Раді Безпеки ООН, на противагу Росії та певним країнам Латинської Америки й в окремих випадках – Китаю. Те, що, приводів розраховувати на ріст кооперації між ЄС та США достатньо, аби робити подібні висновки, слід звернутись до нової, у певному розумінні, безпрецедентної концепції в стосунках між НАТО, ЄС «Розумна оборона» та «Об'єднання і спільність» («*Smart defence*» and «*Pooling and sharing*») [9], яка покликана враховувати широкий спектр проблем сучасності, серед яких не останнє місце займають військові й фінансові аспекти співпраці та проблем, які ще не розв'язані, але які потрібно буде обговорювати й аналізувати, саме тому на одному із зібрань Міністрів Оборони країн ЄС у Пальмаде-Майорці (лютий 2010 р.), Генеральний Секретар НАТО Андрес Фог Расмуссен навіть зробив спеціальну пропозицію – проводити неофіційні, регулярні зустрічі з найвпливовішими посадовцями Євросоюзу, а саме: президентом Європейської Ради Германом Ван Ромпеєм; президентом Єврокомісії Жозе Мануелем Баррозу; президентом Європарламенту Мартіном Шульцем та високим представником і віце-президентом Єврокомісії Кетрін Ештон [9].

Окреслений формат партнерства та співробітництва ЄС та НАТО звичайно є віддзеркаленням рівня та широти стосунків між Америкою та Євросоюзом, насамперед у політичній площині. Поки що причин схилитись у бік зацікавленості обох сторін нарощувати не лише стосунки, а й політичну взаємозалежність достатньо, аби це стверджувати. На нашу думку, достатньо високої оцінки, у цьому контексті, заслуговує рівень політичних стосунків, відображених у програмі двосторонньої угоди США та ЄС «Трансатлантичний законодавчий діалог» («*The Transatlantic Legislators Dialog*» (TLD)), створений ще 1999 р. [14] та сформований з основних положень «Трансатлантичного порядку денного» («*The Transatlantic Agenda*») [11], який, своєю чергою, був ухвалений у грудні 1995 р. між тодішнім президентом США Білом Клінтоном, іспанським прем'єр-міністром Філіпом Гонсалесом, колишнім президентом Єврокомісії Жаком Сантером.

Інші питання пов'язані з принципами та особливістю діяльності TLD, впроваджує, головно Керівний комітет (*The Steering Committee*) [5], яка в статті 4 цієї угоди вводить 12 галузевих комітетів, які уособлюють тісну та плідну кооперацію в усіх сферах народного життя. Але, водночас, варто зазначити, що програма TLD, хоча й охоплює достатньо поширений діапазон сфер і галузей, все ж таки, на нашу думку, є підстави вважати її політичним підґрунтям до двосторонньої співпраці, адже досягнуто величезний обсяг компромісів із питань належного сприйняття функцій НАТО в Афганістані та потреби трансформації нинішнього військового режиму ISAF [5] в дещо більш симетричне теперішньому положенню справ у цій країні. Та загалом угодою TLD, як це не дивно, проблемам майбутнього НАТО надається цікаве забарвлення. Фактично, і з американського, і з європейського боку окреслюється потреба переоцінки військового й політичного навантаження на діяльність та функціональні здібності НАТО в сучасних умовах та в межах угоди *Berlin Plus Agreement* визнається потреба синергії в зусиллях ЄС та США в системі НАТО, що, напевно, змінює філософію діяльності Північно-Атлантичного Альянсу в умовах сьогодення. У цьому контексті на предмет плідності та узгодженості американо-європейських стосунків перед обличчям нинішніх проблем у світі достатньо вагомих можна вважати виступ Державного Секретаря США Хілларі Родман Клінтон, перед громадою Брукінгз Інституту (*Brookings Institution*) [15] у Вашингтоні (серпень 2012 р.), де, крім досягнутого та систематично виконуючої роботи в реалізації спільних завдань по Ірану, Афганістану, Лівії, Сирії, то Росії, наголошуються офіційні наміри США інтенсифікувати діалог в енергетичній сфері, зокрема в запланованому візиті до столиці Чеської Республіки, Клінтон надала увазі офіційні наміри Білого Дому, включити до переліку пріоритетних завдань, енергетичну безпеку, насамперед країн Східної Європи, що теж знаходить взаємну одноосібну підтримку і з боку США, і Євросоюзу [15]. Поки що ця взаємна підтримка, яка просувається у фарватері єдиної політичної та економічної лінії, може похизуватись достатньо вагомими результатами й щодо американо-європейського вкладу у фонд загального людського розвитку, офіційна сума якої становить близько 121 млрд дол. лише за 2011 р. [12]. Важливість та ефективність цієї місії кореспондується з головним завданням американо-європейської спільноти в цьому напрямку, яка офіційно отримала назву *Millennium Development Goals* (MDG) [12], покликаною мінімізувати наслідки глобального поділу широких верств населення на бідних (кількість яких невпинно зростає) та заможних.

Висновки. На підставі зробленого аналізу можна підсумувати: попри дискусії навколо міцності та довготривалості американо-європейських відносин, обтяжених подіями в Іраку, військовим утру-

чанням сил НАТО в межі колишньої Югославії та дискусії щодо подальшої долі Афганістану (яка є більш узгодженою) є певне та, як нам видається, більш-менш обґрунтоване розуміння того, що об'єктивні фактори загальної геоекономічної та геополітичної картини XXI ст., гостро ставлять питання про потребу й доцільність міцних та довгострокових стосунків між сторонами. В економічному блоці питань, це виклик, який уособлює група країн БРІКС та їх рішучість щодо збільшення квот власних валютних запасів у капіталі МВФ й активна експансія виробництва аграрного сектора та машинобудування на світові, зокрема на європейські й американські ринки тощо. Тому зі зробленого аналізу, який ураховує цей безперечний факт, є розуміння та очікування інтенсифікації дій у напрямку всеохопного зміцнення партнерських стосунків на дуже високому рівні. Це стає зрозумілим, коли простежуємо весь контекст співпраці та кооперації починаючи зі створенням *Transatlantic Agenda* та завершуючи подією створення *Transatlantic Business Council*, що вже є відчутним прогресом на шляху до найтіснішого злиття.

У політичному контексті, на підставі зробленого аналізу, було досягнуто більш-менш очевидну оцінку на предмет того, що є взаємний інтерес між сторонами не лише до співпраці, що є достатньо поширеним терміном у сучасній дипломатії, але і до цілковитої взаємозалежності перед обличчям нових умов та реалій, у яких простежуються достатньо неоднозначні та подекуди досить загрозливі тенденції милітаризації Північної Кореї, Китаю, Пакистану, Індії, Ірану, тому, на нашу думку, серед актуальних, найважливіших пунктів двосторонньої співпраці будуть і надалі залишатись злагоджена позиція щодо пріоритетної сутності функціональних здібностей НАТО в цих умовах. Лісабонський саміт є тому достатньо переконливим підтвердженням, тому що практично визначив двосторонню місію Безпеки й Допомоги в Афганістані (*International Security Assistance Force (ISAF)*) на противагу китайсько-російському варіанту післявоєнного облаштування Афганістану. Аналогічну систему узгоджених політичних дій можна простежити на прикладі KFOR, яке діє в Косово, на підставі резолюції Ради Безпеки ООН 1244.

Загальний контекст зробленого дослідження на підставі багатьох офіційних, інформаційних, англомовних джерел дає логічне пояснення змісту та доцільності поставленого завдання американо-європейському процесу зближення, тому, на нашу думку, зроблені висновки цілком сприйнятливі з погляду очікувань інтенсивності процесу створення «Трансатлантичного кластеру», який символізує нову еру в стосунках між США та Євросоюзом.

Джерела та література

1. Зыкова Т. Обмен деньгами. В конце марта, страны БРИКС подпишут соглашение о предоставлении кредитов в национальных валютах [Электронный ресурс] / Татьяна Зыкова // RG.RU. Российская газета. – 2012. – 26 марта. – 00:40. – Режим доступа : <http://www.rg.ru/2012/03/24/briks-site.html>
2. Derek E. Mix. The United States and Europe: Current Issues / Congressional research Service / E. Mix. Derek // Analyst in European Affairs / 7-5700RS2216 / CRS Report for Congress. – 2012. – February 28.
3. European Union, Trade in goods with USA/Table of Contents [Electronic resource] // European Commission / Directorate-General for Trade. – Access mode : http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/september/tradoc_113465.pdf
4. EU–US trade relations and perceived irritants // TRADE / European Commission / Trade / Public consultations.
5. Joint statement // 70ths Interparliamentary Meeting, Transatlantic legislators Dialog, European Parliament – United States House of Representative. – Budapest, 2011. – June 29 – July 1.
6. Lisbon Summit Declaration. Issued by the Heads of State and Government participating in the meeting of the North Atlantic Council in Lisbon // North Atlantic Organization. – 2010. – 20 Nov.
7. McCarthy E. Currency War Fears Are Overblown, Bergsten Says [Electronic recourse] / Erin McCarthy // The Wall Street Journal. – 2012. – October 1. – 4:04 pm. – Access mode : <http://blogs.wsj.com/economics/2012/10/01/currency-war-fears-are-overblown-bergsten-says/>
8. Merger to strengthen Transatlantic Business Voice [Electronic recourse] // European-American Business Council and TransAtlantic Business Dialogue merge to form the Transatlantic Business Council. Support negotiations for a comprehensive transatlantic agreement to start as soon as possible, citing economic gains in excess of \$200 billion for the U. S. & the EU. – Access mode : http://www.tabd.com/index.php?option=com_content&view=article&id=158:merger-to-strengthen-transatlantic-business-voice-&catid=5:news&Itemid=9
9. NATO-EU: working to fill gaps in defence capabilities [Electronic recourse] // North Atlantic Treaty Organization. – 2012. – 13 Aug. – Access mode : http://www.nato.int/cps/en/SID-ACA601AC-63EBB059/natolive/news_89487.htm?selectedLocale=en

10. Ocampo J. A. The Federal Reserve and the Currency war [Electronic recourse] / Jose Antonio Ocampo // Project Syndicate. A world of ideas. – 2012. – Oct. 2. – Access mode : syndicate.org/commentary/mantega-fed-ecb-monetary-quantitative-easing-by-jose-antonio-ocampo<http://www.project-po>
11. Terms of reference and composition of the Transatlantic Legislators Dialogue Steering Committee [Electronic recourse] // Transatlantic Legislators Dialogue / European Parliament / Conference of president decisions of 16 September 1999, 2 May 2000, 18 May 2000, 6 July 2000. – Access mode : http://www.europarl.europa.eu/intcoop/tld/steering_committee/mission_statement/default_en.htm
12. The European Union and the United States. Partners of Choice in a Complex World // Eufocus. – 2013. – January.
13. Transatlantic Economic Council // EU–US. Workshop on Small and Medium – sized Enterprises (SMEs). – Washington, 2012. – December 3–4.
14. Transatlantic Legislators Dialog (TLD) [Electronic recourse] / European Parliament : Access mode : http://www.europarl.europa.eu/intcoop/tld/default_en.htm
15. US and Europe: A Revitalized Global Partnership [Electronic recourse] // US Department of State. Remarks, Hillary Rodham Clinton, Secretary of State, Brookings Institution. – Washington, 2012. – November 29. – Access mode : <http://www.state.gov/secretary/rm/2012/11/201223.htm>
16. US printing press flooding the world with dollars, claims Mantega [Electronic recourse] // Mecro Press / Tuesday, May 3rd 2011-17: 24 UTC – Access mode : <http://en.mercopress.com/2011/05/03/us-printing-press-is-flooding-the-world-with-dollars-claims-mantega>

Еминов Руслан. Противоречия и перспективы стратегических отношений Соединенных Штатов Америки и Европейского Союза. В статье рассматриваются ключевые аспекты американо-европейского сотрудничества в областях, представляющих политико-экономические сферы интеграции в целях создания мощного и единого «Трансатлантического кластера» в противовес уже существующим трендам глобальной расстановки сил в мировой политике и экономике. Докладно анализируется «практичность» этих отношений.

Ключевые слова: американо-европейское сотрудничество, «Кластерное впротивостояние», «Трансатлантический кластер», интенсификация глобальных процессов.

Yeminov Ruslan. Strategic Relationship Between United States and European Union. The given article has subject for analysis the urgent items of US–EU Partnership in the field that encompass political and economic domain of the bilateral integration into more sustainable and coherent “Transatlantic system” in the counterweight to all the world’s currently process, meanly in political and economic sphere of it. Additionally here is paying attention for practicality and vital of that relations.

Key words: US–EU relationship, “Systems War”, “Transatlantic System”, intensification the global issues.

Стаття надійшла до редколегії
02.09.2014 р.

УДК 327 (477+478)

Олександр Новак

Проблеми розвитку міждержавних відносин України та Молдови

У статті розглянуто проблемні аспекти розвитку українсько-молдовських відносин, проаналізовано причини їх виникнення та загострення на сучасному етапі. Визначено позиції України та Молдови щодо суперечливих питань міждержавного співробітництва в політичній, економічній, культурно-гуманітарній та інших сферах. Досліджено проблемні фактори, які впливають на розвиток двосторонніх відносин України та Молдови й перспективи поглиблення їх співпраці в контексті євроінтеграційних прагнень двох держав. Окреслено можливі шляхи подолання суперечностей в українсько-молдовських відносинах.

Ключові слова: Україна, Молдова, міждержавні відносини, проблеми, урегулювання

Постановка наукової проблеми та її значення. Відносини з Молдовою посідають важливе місце в системі зовнішньополітичних інтересів України, що зумовлено передовсім наявністю спільного кордону, проживанням у Молдові численної етнічної групи українців, близькістю зовнішньо-